

[Wilhelm.]

vurderinger på med de vilkårligheder, vi har set, der gang på gang fulgte med vurderingsstigninger, der ganske vist lå på et gennemsnit, som ikke var katastrofalt, men som jo varierede helt katastrofalt og helt vilkårligt fra det ene område til det andet.

Det er dem, der har skabt uroen og utrygheden hos de folk, der nu bor i enfamilieshuse. Det ville man kun kunne undgå ved at forestå den afvikling, som man jo i og for sig har bildt folk ind var en del af boligforliget, og hvor det var socialdemokratiets eneste figenblad i det dér boligforlig fra sidste år, at man skulle have afviklet rentefradragsreglerne for gælden i ejerboliger. Det var måden at undgå vilkårlighederne også ved den kommende 16. alm. vurdering på. Det eneste rimelige ville selvfølgelig have været, at man i stedet for at koble til 16. alm. vurdering, og for den sags skyld 15. alm. vurdering, havde sagt: nu har I altså det og det fradrag; det er det, I kender, og det skal afvikles over denne periode. Vi mener godt, det kunne være betydelig hurtigere end 15 år, men o.k., en eller anden aftalt periode, og så trapper vi det ned $\frac{1}{12}$ om året eller $\frac{1}{8}$ om året eller $\frac{1}{15}$ om året, som man havde aftalt, og vi er uafhængige af nye vilkårligheder ved kommende vurderinger. Det var jo måden at gøre det på, hvis man virkelig havde ment det alvorligt med at afvikle, og det er der jo intet der tyder på at man har. Vi mener, at det er det, der må gøres for ejerboligområdet.

Vi mener endvidere, at det samtidig skal indebære, at retten til at fradrage renter af gæld følger huset og ikke familien. Det vil altså sige, at den afvikles i samme øjeblik, huset har nået den alder. Det er klart, man ikke kan tage den ret fra folk, der er gået ind på de dér vanvittige vilkår og er kommet til at betale for kapitalisering af disse vanvittige vilkår, men når den én gang er afviklet for den ene familie, skal den ikke kunne opstå igen for det samme hus. Det kan lyde utraditionelt for nogle af de partier, der sværger til denne fradragsregel, men det er jo i virkeligheden præcis det samme system, man har for rentesikringsordningen for almenyttigt boligbyggeri; det er ikke et tilskud, som genopstår, fordi boligen bliver lejet ud til en ny familie.

VS er selvfølgelig uenig med de konserva-

tive også på det sidste punkt med hensyn til justering af formueskattegrænsen, som jo efter disse regler og efter den hidtidige praksis går langt ud over den kroneforringelse, der pågår.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Ministerens og enkelte af ordførerne har udtrykt overraskelse over fremkomsten af dette forslag. Jeg vil gerne understrege, at boligforliget udløber ultimo 1977. Vi rører ikke ved boligforliget med dette forslag. 16. alm. vurdering fremkommer pr. 1. april 1977, og denne vurdering vil danne grundlaget for lejeværdiberegningen i indkomståret 1978, altså efter udløbet af boligforliget. Jeg kan måske sige til ministeren, at jeg er noget overrasket over ministerens konklusion, for denne sammenfatning passede jo ikke med præmisserne. Ministeren erkender problemstillingen, erkender, at vi kan blive nødsaget til at gøre, som vi har foreslået.

Jeg vil også gerne sige til ministeren, at boligforliget med hensyn til parcelhusbeskatningen er brudt sammen. Vi bliver nødt til at erkende det. Vi talte i boligforliget om en isoleret aftrapning af lejeværdier og rentefradragsret, og ministeren har jo herfra tidligere erkendt, at der ikke kan ske en isoleret aftrapning af obligationsrenter. Man nødsages til at tage de private renter med, og det står der ikke noget om i boligforliget. Og så kommer vi ind i hele problemstillingen om at skelne mellem udgifter til renter af privat gæld og driftsmæssig gæld, og dér kender ministeren også vor holdning.

Jeg må derfor afvise overtonerne om, at dette ikke skulle være troværdigt, som bl. a. hr. Gudme fremførte. Dette her er et absolut troværdigt bidrag til debatten om alvorlige problemer, som vedrører ca. 1 million familier her i dette land, nemlig de familier, der bor i parcelhuse og i ejerlejligheder. Såfremt der ikke gennemføres ændringer i gældende lovgivning, vil indehavere af disse boligformer få en klækkelig forhøjelse af lejeværdien i 1978. Det er en kendsgerning. De sidste meddelelser fra statsskattedirektoratet går jo ud på, at vurderingerne i øjeblikket skønnes at ville stige med ca. 70 pct. i forhold til 15. alm. vurdering, og inden vi når frem til 1. april 1977, vil stigningen blive større. Jeg skal undlade at gætte, men